

இன்று ஐரோப்பியாவில் இது பற்றேறோருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இடையிலான ஒரு போராட்டம் என்று சொல்லலாம். முக்கியமாகப் பெண் பிள்ளைகள். இவர்கள் கலாச்சாரம், பண்பாடு என்ற இருவிடயங்களால் பற்றேறோருடனும் ஓட்ட முடியாமல், ஐரோப்பிய வாழ்க்கையுடனும் ஓட்ட முடியாமல் ஒரு வித மன உளச்சலுடன் வாழ்கிறார்கள்.

இதே நேரம், பிள்ளைகள் பால் வற்றேறாமையின்றி நட்புடன் பழகுவதை, நட்பு என்ற கண்கொண்டு பார்க்காமல் 'எங்கே பிள்ளைகள் தவறி விடுவார்களோ..!' என்று அச்சப்படும் அச்சப்பட்டே பற்றேறோர்களும் தமக்குத் தாமதமேன உளச்சலை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வாழ்கிறார்கள்..

இது தப்பு என்பதுதான் எனது கருத்து..

நான்கு சுவர்கள்குள் வளர்க்கப்படும் பிள்ளைகள் காதல் வலையில் விழவில்லையா? தவறுகள் அங்கு நடக்கவில்லையா? என்பதைப் பற்றேறோர் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வீட்டுக்குள் வளர்க்கப்படும் பெண் பிள்ளைகள், வெளி உலகத்தின் நன்கு தெரியாமல் வளர்கின்ற போதுதான் தவறுகள் கட்டுதலாக அரங்கேறுகின்றன என்பதை ஏனோ பற்றேறோர்கள் சிந்திக்க மறந்து விடுகிறார்கள்.

உதாரணமாக, வீட்டுமட்டுமே உலகமாகக் கட்டும் வளர்ப்பு பெண் பிள்ளைகள் வீட்டுக்கு வந்து போகும் அண்ணனின் நண்பனையோ அல்லது பக்கத்து வீட்டு யன்னலில் தெரியும் வாலிபனையோ காதலிக்கத் தொடங்கி விடுகிறார்கள்..

இதிலிருந்து தவறு பற்றேறோர்கள், பிள்ளைகளைக் கட்டி வைப்பதால், அவர்கள் மனதையோ, உணர்வுகளையோ கட்டி வைக்க முடியாது என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அத்தோடு இப்படி வளர்க்கப்படும் பெண் பிள்ளைகள் உலகத்தைக் காணத் தவறி விடுகிறார்கள். மனிதர்களின் நியமான குணங்களைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமற் போய் விடுகிறார்கள். தமது வட்டத்துக்குள் தாம் சந்திக்கும் யாராவது ஒரு ஆண்மகனை (அவன் அண்ணனின் நண்பனோ, அல்லது பக்கத்து வீட்டு யன்னலில் தெரிபவனாகவோ இருக்கலாம்) அவன் நல்லவனா, கெட்டவனா, தனக்குப் பொருத்தமானவனா என்று தெரியாமலே கண்மூடித் தனமாய் காதலிக்கத் தொடங்கி விடுகிறார்கள். எந்த வித முன்யோசனையுமின்றி கல்யாணத்துக்குத் தயாராகியும் விடுகிறார்கள். ஆனால் வெளியில் போய் ஆண், பெண் என்ற பதேமின்றி எல்வோருடனும் நட்புடன் பழகும் ஒரு பெண், யாராவது ஒருவனைக் கண்டவாட்கள் காதலிக்க மாட்டாள். நட்புடன் தான் பழகுவாள்..

இப்படிப் பலருடன் நட்புடன் பழகும் போது யாராவது ஒருவரின் குண இயல்புகள், பழக்க வழக்கங்கள் அவளுக்குப் பிடிக்கும் போது, அங்கு அது காதலாகவும் மலரலாம். இந்தக் காதல் தப்பு என்று கருத வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்தக் காதல் ஒருவகையில் நல்லதும் கிட. ஒருவரையொருவர் ஓரளவு மூதலே தெரிந்து கொண்ட இவர்களின் மணவாழ்வு பெரும்பாலும் புரிந்துணர்வும், ஒற்றுமையும் மிகுந்ததாகவே இருக்கும்..

"எங்கடையென்பது சரியில்லை." இது பெண்ணைப் பற்றேறவர்கள் பலரின் வாய்ப்பாட்டும், மனக்கருத்தும். இது மிக மிகத் தப்பானதொரு கருத்து. ஆண்கள் கெட்டவர்கள், பெண்கள் நல்லவர்கள் என்றில்லை. நல்லவர்களும், கெட்டவர்களும் இருப்புகுதியிலும்

உள்ளார்கள். அந்தக் கட்டிடவர்கள் ஏன் உருவானார்கள் என்பதைத் தான் நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்..

இங்கு நாம் எடுத்துக் கொண்ட விடயத்துடன் பார்த்தால், ஆண், பெண் என்ற பாகுபாடின்றி வளரும் போது பெண் பிள்ளைகளுடன் கதவைப் பதவை, ஒரு சாதனையாக ஆண் பிள்ளைகள் கருதவே மாட்டார்கள். கதவைப் பதவைகளென்றே அலையையும் மாட்டார்கள். எமது வாழ்க்கை முறையின் தவறினால் தான் இந்தத் தப்புகள் எல்லாம்..

சின்ன வயதிலிருந்தே பால் பாகுபாடின்றி ஒன்றாக நடப்பதுடன் வளரும் பிள்ளைகள் மத்தியில் ஏற்படும் தவறுகளைவிட, "நீ ஆண், நீ பெண்" என்று பிரித்து, தனிமையை படுத்தப்பட்டு வளர்க்கப்படும் பிள்ளைகளின் மத்தியில் தான் தவறுகள் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன..

12, 13 வயதுகளின் பின், ஒரு பெண் பிள்ளைக்கு பெண் நண்பிகளைத் தவிர, வேறு ஆண் நண்பர்களே இல்லாத போது அவளுக்கு யாராவது ஒரு ஆணுடன் பழகும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டால், உடனடியே அவனில் காதல் வந்து விடுகிறது. இப்படியான காதலின் போது, இவனுடனான என் வாழ்வு இனிமையாக அமையுமா? இவன் போக்கும் என் போக்கும் பொருந்திப் போகுமா..? என்பது போன்ற பல விடயங்களைச் சிந்தித்துப் பார்க்கும் மனப்பக்குவம் இல்லாத போது விடுகிறது. இதே போலத் தான் ஆண் பிள்ளைகளின் நிலையும்..

ஆனால் ஆண், பெண் என்ற பாகுபாடின்றி நடப்பதுடன் பழகும் பிள்ளைகளிடம், இவன் அல்லது இவள் எனக் கூப்பொருத்தமானவளா? இவன் அல்லது இவளுடன் காலம் பிழைக்க வாழ முடியுமா..? என்பது போன்ற பல விடயங்களைச் சிந்தித்துப் பார்க்கும் மனப்பக்குவம் தாராளமாக இருப்பதைக் கண்டுகொடுக்கக் காண முடிகிறது..

ஆதலால் ஆண்-பெண் பால் பாகுபாடின்றிய நட்பு அவசியம். பெண் பிள்ளைகளும் உலகத்தைப் பார்க்கப் பெற்றோர்கள் அனுமதிக்க வேண்டும். தவறுகள் நடவாதிருக்க உரிய வயதிலேயே உடல் ரீதியான, உணர்வுகள் சம்பந்தமான சில முக்கிய விடயங்களை பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்து அவர்கள் மனதில் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும்..

அதவிடத்துப் பெண் பிள்ளைகளை ஆண்களுடன் பழக விடாது வீட்டுக்குள் வதைத்து வளர்ப்பதுதான் சரியென நினைத்துப் பிள்ளைகளையும் மனரீதியாக வதைத்து, பெற்றோர்கள் தம்மையும் தாமே வதைத்துக் கொண்டு, ஏதோ, "நெருப்பைக் கட்டிக் கொண்டு வாழ்கின்றோம்." என்று சொல்வது அனாவசியச் செயலே..

000000000000.

00000000

0000000000- ஐபிசி தமிழ் (வாலிபவட்டம் 1999)

0000000000- ஈழமூரசு - பாரிஸ் (13-19ஆடி-2000)

0000000000- சமீபரூதி - மலசீயா (ஆவணி-2002-இதழ்-7)

0000000000- வடலி - லண்டன் (மார்ச்-2003)

[0000000000 - நாளைய பெண்கள் சூயமாக வாழ... \(March 2016\)](#)

Comments

Comments

சந்திரவதனா, இதுவொரு மிகச் சிறந்த பதிப்பு. கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன் ஒரு நண்பருடன் பச்சி

எனக்குச் சிரிப்பு வந்துவிட்டது. அவரிடம் சொன்னேன். "உங்கள் அம்மசீ லைகட்பிக் கொ

பிள்ளை வளர்ப்பு என்பது ஒரு கலை. பிண்பிள்ளையோ ஆண்பிள்ளையோ இருவரையும் உருப்ட

[G.Raga](#)

[van](#)
Posted by

24.5.2005

You never fail to suprise me.

[eswar](#)

[eswar](#)
Posted by

2

ராகவன்

சரியாகச் சொன்னீர்கள்.

கோளாறு அனகேமான சமயங்களில் பார்வகைகளிலும் அவரவர் மன

திரண்ட புஜங்களையும், விரிந்த மார்பகங்களையும், நிமிர்ந்த த

Posted by
[dravathanaa](#)

[Chan](#)

Haran

நல்ல ஒரு பதிவு.....

நான் ஊரில் வளர்ந்த பொழுது, பெண்களுடன் சகவாச

வெளி நாடா என வந்த பின்னர், இங்கு அனாவரூடனும்

ஆரம்பத்தில் எனக்கு இது மிகவும் கடினமாக இருந்தது

Posted by Chandravathanaa **Mittwoch, Mai 23, 2009**